

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς εἶνε πλήρη πρακτικῶν μαθημάτων εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μάθουν καὶ ὠφεληθοῦν ἐξ αὐτῶν. Οἱ ἀρχαῖοι ἐπωφελοῦντο περισσότερο τῶν νωτέρων ἐκ τῆς θεωρίας καὶ ἐξετάσεως τῆς φύσεως, ὃ δὲ λόγος εἶνε ὅτι ἡμεῖς μὲν ἔχομεν ἀπειρίαν βιβλίων, καὶ ἄλλων μέσων ἡσπουδῇ τῶν δυνάμεων ἀπορροφᾶλλον τὸν καιρὸν καὶ ἔλθον τὴν προσοχὴν μας, ἐνῷ ἐκεῖνοι στερούμενοι αὐτῶν προσηλοῦντο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν θεωρίαν τῆς φύσεως. Εἰς τὸν λόγον δὲ τοῦτον ὀφείλομεν τὰς ὑψηλὰς ἐμπνεύσεις καὶ τὰς βαθεῖας κρίσεις, τὰς ὁποίας κατέλιπον εἰς ἡμᾶς περὶ αὐτῆς οἱ σοφοὶ τῆς ἀρχαιότητος.

Μεταξὺ τῶν φυσικῶν ἀντικειμένων, ἡ θάλασσα μᾶς διδάσκει πολλά καὶ ὠφέλιμα μαθήματα, ἡ δὲ προκειμένη εἰκὼν παρίστανε γέροντα ναύτην διδάσκοντα τὸν υἱὸν του τινὰ τῶν μαθημάτων τούτων, τὰ ὁποῖα νομίζω ὠφέλιμα καὶ διὰ τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων.

Τὸ πρῶτον πράγμα, τὸ ὁποῖον κάμνει μεγίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ταξιθεύοντας τοὺς ὠκεανούς εἶνε ἡ ἀπέραντος ἑκτασις τῶν ὑδάτων. Πρὸ τῆς χρήσεως ἀτμοπλοίων καὶ ἀκόμη καὶ τώρα, οἱ ταξιθεύοντες δι' ἱστιοφόρων διέρχονται πολλάκις μῆνας χωρὶς νὰ ἴδωσι ἑξῆραν ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐξαπλοῦται ἐνώπιον αὐτῶν, ἐφ' ὅσον βλέπει ὁ ὀφθαλμός, ἡ αὐτὴ ἀπέραντος ὅψις—θάλασσα! Ἡ θεωρία τῆς ἐξῆρας τῶν

ὁρέων, λόφων, πεδιάδων καὶ κοιλάδων δὲν δύναται νὰ παράσχη εἰς ἡμᾶς τὴν ἰδέαν τοῦ ἀπεράντου τόσον, ὅσον ἡ θάλασσα. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς λαμβάνομεν κατὰ πρῶτον τὴν ἰδέαν τοῦ ἀπεράντου καὶ ἀρχίζομεν νὰ ἐννοῶμεν μικρὸν τι περὶ αὐτοῦ.

Καγγουροῦ Πυγμαχῆς. (Ἰδὲ ἐπομένην σελίδα.)

Τὸ δεῦτερον εἶνε ἡ σφοδρότης καὶ τρομερότης τῶν κυμάτων. Ποῖος διηγήθε ποτε τὸν ὠκεανὸν ἐν καιρῷ ἰσχυρᾶς τρικυμίας καὶ δὲν ἐξεπλάγη, καὶ ἐτρόμαξε μὲ τὸ ὕψος, τὴν ὀρμὴν καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν κυμάτων του, ὕψοι μὲν ὡς ὄρη ὑπὲρ τὴν ἐπιφανείαν αὐτοῦ καὶ ἐπαπειλοῦντα καταστροφὴν εἰς πᾶν τὸ προστυχόν; Πόσον φοβερὰ καὶ τρομερὰ ἡ θάλασσα ἐν καιρῷ θυέλλης! Τί δύναται νὰ σταματήσῃ τὴν ὀρμὴν τῶν μαινομένων κυμάτων της! Οὐδὲν δύναται νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς σφοδρότητος τῶν φυσικῶν τστοιχείων ὅσον ἡ θάλασσα ἐξηγριωμένη. Πόσον τρομερὰ πρέπει νὰ εἶνε ἡ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἡ καρδία παρομοιάζεται μὲ ἐξηγριωμένην θάλασσαν!

Τὸ τρίτον εἶναι τὸ ἤρεμον καὶ γαλήνιον αὐτῆς ἐν καιρῷ νηνεμίας. Οὐδὲν ὠραιότερον καὶ εὐχαριστότερον τῆς θαλάσσης ἐν γαλήνῃ εὐρισκομένης. Οἱ ἰχθύς, τὰ θαλάσσια πτηνὰ, οἱ ταξιθεύοντες, τὰ πάντα φαίνονται συμμετέχοντα τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Εἶναι ὁ καθρέπτης, ἡ ἀντανάκλασις καταστάσεως τῆς ὁποίας ποθοῦσι πάντα τὰ ἐμψυχα ὄντα. Εἶναι ἀπεικόνισμα ψυχῆς διατελουσῆς ἐν εἰρήνῃ πρὸς ἑαυτήν, πρὸς τὸν Θεὸν της καὶ πρὸς πάντας.

Τὰ τρία ταῦτα μεγάλα μαθήματα ὁ ναύτης γέρων προεπάθησε νὰ ἐντυπώσῃ εἰς τὸν υἱὸν του, καὶ ταῦτα παραινεῖ καὶ ἡ Ἐφ. τῶν Παιδῶν τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς νὰ ἐνθυμῶνται ὁσάκις ταξιδεύουν καὶ νὰ ἐπωφελῶνται ἐξ αὐτῶν.

ΚΑΓΓΟΥΡΟΥ ΠΥΓΜΑΧΟΣ.

Τὸ παρισινὸν κοινὸν θεᾶται ἀπὸ τινος παρά-δοξον ζεῦγος πυγμάχων, τὸν Ἀγγλον ἀθλητὴν Λάνδερμαν καὶ Καγγουροῦ τινα, ἣν συνήντησε τὸ πρῶτον εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Αὐστραλίας, καὶ ἣτις ἐπετίθη κατ' αὐτοῦ. Ὁ Λάνδερμαν ὁμῶς πυγμάχος πεπειραμένος ἀντέτεινε εἰς τὰς αὐστρα-λιακὰς μεθόδους τῆς πάλης τὴν ἀγγλικὴν τέχνην, ἣτις τέλος ὑπερίσχυσε, ὁ δὲ ἄγγλος ἀπήγαγε τὸν ἀντίπαλόν του αἰχμάλωτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἀσκεῖται μετ' αὐτοῦ διαρκῶς καὶ ἐλπίζει νὰ καταστήσῃ τὸν μαθητὴν του τέλειον πυγμάχον.

Ἐν ἀρχῇ τῆς παραστάσεως ὁ Τζάκ (οὕτως ὀνομάζεται ἡ Καγγουροῦ) τείνει σοβαρῶς τὴν δεξιὰν εἰς τὸν κ. Λάνδερμαν, μετὰ δὲ τὰς φιλοφρονήσεις ταύτας ἀνταλλάσσει μετ' αὐτοῦ σειράν γρονθοκοπημάτων ἰσχυρῶν. Κατ' ἀρχὰς μὲν τηρεῖ ἀκριβῶς τοὺς κανόνας τῆς ἀγγλικῆς πυγμα-χίας, ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξαπτόμενος, λησμονεῖ τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐθιμοτυπίαν, καὶ στηριζό-μενος ἐπὶ τῆς ἰσχυρᾶς του οὐρᾶς, ἥτις δύναται νὰ βαστάσῃ ὅλον τὸ βάρος τοῦ σώματός του, ἐπιτί-θεται κατὰ τοῦ διδασκάλου του διὰ τῶν ὀπισθίων του ποδῶν ὡς καὶ διὰ τῶν ἐμπροσθίων.

Ἄμα φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Λάνδερ-μαν, διὰ σειράς ἐπιτηδείων γρονθοκοπημάτων τὸν ἀνατρέπει εὐθύς, ὁ δὲ Τζάκ παραδεχόμενος τὸ μάθημα καταπραύνεται ἀμέσως, καὶ ἐξακολουθεῖ μαχόμενος κατὰ τοὺς κανόνας. Ὅταν δὲ δοθῇ τὸ σημεῖον τῆς ἀναπαύσεως ἀποσύρεται εἰς μίαν γωνίαν τῆς σκηνῆς καὶ παρατηρεῖ μὲ βλέμμα ἐκ-πληξέως τοὺς χειροκροτοῦντας αὐτὸν θεατάς. Ἡ δύναμις του εἶναι ἐκτακτος παραβαλλομένη πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ ἰσχυροτάτου ἀθλητοῦ. Ἐνῶ ὁ βοηθὸς τρίβει καὶ σπογγίζει τὸν Λάνδερμαν, ὁ Τζάκ, ἀναπαύεται, χωρὶς νὰ ἔχῃ τρίχα ὑγρᾶν, οὐδὲ κἄν νὰ ἀσθμαίνῃ!

ΠΥΡΕΟΙ ΕΝ ΤΩΙ ΩΚΕΑΝΩΙ.

Καὶ ὁ Ὠκεανὸς ἔχει τοὺς ζωντανούς φανούς του, ἥτοι τὰ φωσφορῶδη ζῶά του, μετὰ δὲ αὐτῶν τὰ μα-λάκια καὶ ἡ θαλασσία ἀνεμώνη εἶνε πολυάριθμα. Ἐνί-οτε ταῦτα φαίνονται ὡς στῆλαι πυρός, ἐνίοτε ὡς λάμ-ποντες ἀστέρες καὶ ἄλλοτε πάλιν ὡς πύρινοι ὄρεις ἀποστράπτοντες μὲ ἐρυθράς, πρασινὰς, καὶ χρυσὰς καὶ κυανὰς ἀκτῖνας.

Πολλὰ φωτεινὰ θαλάσσια πλάσματα εἶνε πολὺ μι-κρά, ὅχι μεγαλτέρα ἀπὸ ἓνα σπινθῆρα· ἀλλὰ τὰ μικρά ταῦτα πλάσματα ἀποτελοῦσιν ἐνίοτε τοιαῦτα ἀθροί-σματα, ὥστε ἐν τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ τὸ ὕδωρ φαίνεται ὡς μία μεγάλη πυρὴν θάλασσα. Φυσιολογίς τις, ὁ ὁποῖος εἶχε λουσθῇ εἰς μίαν τοιαύτην θάλασσαν ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ὠκεανῷ, ἔλεγεν ὅτι τὸ σῶμά του ἐπὶ πολλὰς ὥρας ὕστερον ἦτο ἀκόμη φωτεινόν. καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ ἄμμος λάμπει ἀπὸ αὐτὰ τὰ μικρά ζωῦφια ὅταν τὰ ἴσους καὶ ἐλαφρὰ ρεύματα τὰ ἐναποθέτουν ἐπ' αὐτῆς.

Ὁ βυθὸς τῆς θαλάσσης φαίνεται μεγαλοπρεπὴς μὲ τοὺς ἀστέρας του (εἶδος ἰχθύος) καὶ ἄλλα φωτοδόλα ζωῖ-φια, τινὰ τῶν ὁποίων ἔχουσι χρῶμα πορφυροθαφές καὶ σκορπίζουσιν ἐλαφρὸν χρυσοπράσινον φῶς, ἐνῶ ἄλλα ἐκπέμπουν ἀργυρόχρους λάμψεις καὶ ἐν εἶδος μάλιστα μετὰ αὐτῶν φέρεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν νύκτα χρυ-σοῦν φῶς. Ἐν ἄλλο εἶδος πάλιν φαίνεται ὅτι εἶνε στολισμένον μὲ μαργαρίτας καὶ ὡς ἐκ τούτου προφανῶς λάμπει καὶ αὐτὸ κατὰ τινὰ τρόπον, καὶ αὐτοὶ οἱ κά-δουροι εἰς τὰ θερμὰ κλίματα φαίνεται ὅτι ἔχουσι φῶς· διότι ὅταν συλλαμβάνονται ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τῶν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν γίνονται φωτιά πραγματικῶς.

Ἐν εἶδος πάλιν ἀπὸ τοὺς καρχαρίας εἶνε λίαν φω-τεινὸν τὴν νύκτα καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀκόμη ἐπὶ πολλὰς ὥρας ὡς ὠραίως τις λαμπτήρ φωτίζει.

Ποικίλα.

— Τὰ φυτὰ τῶν δασῶν εἶναι πλουσιώτερα εἰς τὴν Βό-ρειον Ἀμερικὴν ἢ εἰς τὴν Εὐρώπην. 412 εἶδη εὐρίσκονται ἐκεῖ, ἐνῶ μόνον 158 τοιαῦτα ὑπάρχουσιν ἐν Εὐρώπῃ.

— Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐφημερίς τῶν Μελισσῶν λέγει ὅτι 3,000,000 ἀνθρώπων ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τρέ-φουσι μέλισσας, ἐξ ὧν παράγεται κατ' ἔτος περὶ τὰς 75 ἑκατομ. λίτρων μέλιτος, ἀξίας 10,000,000 δολλαρίων καὶ κηρὸν ἀξίας 600,000.

Δέκα τρεῖς τρόποι διὰ νὰ γένη κανεὶς μακάριος.

1. Ἰδοὺ μακάριος ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐλέγχει ὁ Θεός, διότι αὐτὸς πληγόνει καὶ ἐπιδένει.
2. Μακάριος ὁ λαὸς, τοῦ ὁποῖου ὁ Κύριος εἶνε ὁ Θεὸς αὐτοῦ.
3. Μακάριος ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῖου βοηθὸς εἶνε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
4. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εὗρηκε σοφίαν καὶ ὁ ἄν-θρωπος ὅστις ἀπέκτησε σύνεσιν.
5. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος πάντοτε.
6. Μακάριος ὅστις δὲν κατακρίνει ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποδέχεται.
7. Ὁ ἐλεῶν τοὺς πτωχοὺς εἶνε μακάριος.
8. Ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Κύριον εἶνε μακάριος.
9. Εἶναι μακάριος ὁ φυλάττων τὸν νόμον.
10. Ἐὰν πάσχητε διὰ τὴν δικαιοσύνην, εἰσθε μακάριοι.
11. Ἐὰν ἐνεδίξεσθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ εἰσθε μακάριοι.
12. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας.
13. Ἐὰν εἰσέρετε ταῦτα μακάριοι εἰσθε ἐνάνκαμνητε αὐτά.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖα δένδρα ἦσαν ἀπηγορευμένα νὰ κόπωνται;
2. Ποῖος διώρισε φῶρον 50 σίκλων ἐπὶ ἑκαστον ἄτομον;
3. Ποῖοι ἦσαν ἐλαφροὶ τοὺς πόδας ὡς ἔλαφοι;